

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมือง เชียงใหม่ ในการเข้าร่วมโครงการไบโม่เซียว

โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจของผู้บริหารโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมือง เชียงใหม่เกี่ยวกับโครงการไบโม่เซียว
2. เพื่อศึกษาความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ ในการเข้าร่วมโครงการไบโม่เซียว
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมือง เชียงใหม่ในการเข้าร่วมโครงการไบโม่เซียว

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ ผู้บริหารโรงแรม หมายถึง เจ้าของกิจการเอง หรือผู้จัดการแผนกใดแผนกหนึ่งในโรงแรมขนาดใหญ่ทั้งหมดทุกโรงแรม ที่มีสถานที่ตั้งในเขตเมือง เชียงใหม่ มีชื่อในบัญชีรายชื่อของที่ว่ากรมอำเภอเมืองเชียงใหม่ และมีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 100 ห้องขึ้นไป ได้จำนวนผู้บริหารทั้งสิ้น 33 คน จากโรงแรม 33 แห่ง โดยมีรายชื่อ และจำนวนห้อง เรียงลำดับตามบัญชีรายชื่อของที่ว่ากรมอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

5.1 สรุปผลการศึกษา

1. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการไบโม่เซียวของผู้บริหารโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในด้านภาพพจน์ของโรงแรมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในขณะที่เดียวกันความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการไบโม่เซียวของผู้บริหารโรงแรมก็มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงานโรงแรม และการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไบโม่เซียวของผู้บริหารโรงแรมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มผู้บริหารที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของโครงการไบโม่เซียวมากที่สุดในขณะที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องประเภทและอายุของเกียรติบัตรไบโม่เซียวน้อยที่สุด

2. ผลการศึกษาเกี่ยวกับความพร้อมด้านต่าง ๆ ของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ในการเข้าร่วมโครงการไบโอดีเซล พบว่ามีความพร้อมในส่วนของการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงานในโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ กับความพร้อมด้านภาพพจน์ของโรงแรมอยู่ในระดับที่สูง ในขณะที่ความพร้อมด้านการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไบโอดีเซลของผู้บริหารโรงแรมอยู่ในระดับที่ต่ำ โดยเฉพาะเรื่องขั้นตอนในการเข้าร่วมโครงการไบโอดีเซล

3. ความรู้ ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการไบโอดีเซล เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในทุก ๆ ด้านของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ในการเข้าร่วมโครงการไบโอดีเซล ซึ่งได้แก่ ความพร้อมด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงานการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไบโอดีเซลของผู้บริหารโรงแรมและภาพพจน์ของโรงแรม ปัจจัยด้านระดับการศึกษาสูงสุดของผู้บริหารโรงแรมที่แตกต่างกันมีผลต่อความพร้อมในด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงาน แต่ไม่มีผลต่อความพร้อมในอีกสองด้านที่เหลือ คือ การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไบโอดีเซลของผู้บริหารโรงแรม และภาพพจน์ของโรงแรม ปัจจัยด้านระดับของโรงแรมที่แตกต่างกันมีผลต่อความพร้อมในด้านภาพพจน์ของโรงแรมแต่ไม่มีผลต่อความพร้อมด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงาน และการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไบโอดีเซลของผู้บริหารโรงแรม ในส่วนของปัจจัยที่ไม่มีผลต่อความพร้อมในทุก ๆ ด้านของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ในการเข้าร่วมโครงการไบโอดีเซล ได้แก่ปัจจัยด้านประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารสายงานโรงแรม รูปแบบการบริหารงานของโรงแรม และสภาพทางเศรษฐกิจของโรงแรม

5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการไบโอดีเซลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ในการเข้าร่วมโครงการไบโอดีเซล ในด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงานและการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไบโอดีเซลของผู้บริหารโรงแรม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และมีความสัมพันธ์กับความพร้อมในด้านภาพพจน์ของโรงแรม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ระดับของโรงแรมในเขตเมืองเชียงใหม่ที่ต่างกันไม่มีผลต่อความพร้อม ในการเข้าร่วมโครงการไบโอดีเซล

3.รูปแบบการบริหารโรงแรมที่ต่างกันไม่มีผลต่อความพร้อม ในการเข้าร่วมโครงการโบไม้เขียว

5.3 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ ในการเข้าร่วมโครงการโบไม้เขียว ในส่วนของข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้บริหารโรงแรมที่ใช้ในการศึกษาความพร้อมพบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้บริหาร ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารสายงานโรงแรมไม่มีผลต่อความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ ในการเข้าร่วมโครงการโบไม้เขียว ทั้งนี้เป็นเพราะระดับการศึกษาสูงสุดของผู้บริหาร และประสบการณ์การทำงานเป็นตัวบ่งชี้ถึงความพร้อมของตัวบุคคลมากกว่าองค์กร ดังที่ พรรณี ชูทัย (2522) ได้อธิบายเกี่ยวกับความพร้อมไว้ว่า เป็นสภาวะของบุคคลที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างบังเกิดผล ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ (Maturity) การที่ได้รับการฝึกฝน การเตรียมตัวและความสนใจหรือแรงจูงใจ ซึ่งคล้ายคลึงกับความหมายที่ Good ได้กล่าวไว้ว่าความพร้อมเป็นความตั้งใจ ความต้องการและความสามารถที่จะกระทำกิจกรรมที่กำหนดให้ความพร้อมจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ ประสบการณ์ที่ผ่านมา สติปัญญาและอารมณ์ ความพร้อมจึงเป็นการพัฒนาคน ให้มีความสามารถที่จะเรียนหรือทำกิจกรรม (Good, 1973; อ่างโนอรพินทร์ ชูชม และคณะ, 2527)

ส่วนรูปแบบการบริหารงานของโรงแรมไม่มีผลต่อความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ในการเข้าร่วมโครงการโบไม้เขียว เนื่องจากรูปแบบการบริหารงานมีความเกี่ยวข้องกับประเภทเจ้าของกิจการ และมีผลต่อขนาดของกิจการและการคัดเลือกบุคลากรเข้าทำงาน เช่น โรงแรมในเครือหรือประเภทที่รับสิทธิ์การบริหารงานมาจากโรงแรมต้นแบบมักกำหนดรูปแบบการจัดการระบบการบริหารงานอย่างแน่นอนไว้แล้ว ส่วนกิจการที่พักโรงแรมขนาดเล็กมักมีลักษณะการบริหารงานตามแต่เจ้าของกิจการจะกำหนด

ระดับของโรงแรมไม่มีผลต่อความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ ในการเข้าร่วมโครงการโบไม้เขียวในด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงาน และการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการโบไม้เขียวของผู้บริหาร แต่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมของโรงแรมในด้านภาพพจน์ของโรงแรม เพราะระดับของโรงแรมคือภาพพจน์ที่เกิดจากการปรุงแต่ง ซึ่งองค์การนำมาใช้ใน กระบวนการในการสร้างภาพพจน์เพื่อให้เกิดภาพพจน์ที่ต้องการ (Raymond Simon, 1980)

จากการศึกษาความรู้ ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการใบไม้เขียวกับความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ในการเข้าร่วมโครงการใบไม้เขียว พบว่า ความรู้ ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการใบไม้เขียวมีความสัมพันธ์กับความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ ในการเข้าร่วมโครงการใบไม้เขียวทุกด้านคือด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงาน การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการใบไม้เขียวของผู้บริหาร และภาพพจน์ของโรงแรม ซึ่งสอดคล้องกับสุชา จันทรเอม และสุรางค์ จันทรเอม (2520) ที่ให้ความหมายไว้ว่า ความพร้อม หมายถึง สภาพของความเจริญเติบโตบวกกับความสนใจ และความรู้อันเป็นพื้นฐานที่สูงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยสะดวก

สภาพทางเศรษฐกิจของโรงแรม ไม่มีผลต่อความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ในการเข้าร่วมโครงการใบไม้เขียว เนื่องจากดูจากรายได้สุทธิที่ทางโรงแรมได้รับ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง และจากแนวความคิดด้านการตลาดเพื่อสังคม หรือที่เรียกว่าการตลาดเพื่อโลกสีเขียว(Green Marketing) หมายถึง การที่นักการตลาดต้องพยายามที่จะพัฒนากลยุทธ์การตลาด โดยมีเป้าหมายที่ผู้บริโภคซึ่งคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ซึ่งในอดีตกลยุทธ์การตลาดที่ประสบความสำเร็จมุ่งความสำคัญที่ลูกค้าและการแข่งขันแล้วยังต้องมุ่งความสำคัญที่สิ่งแวดล้อม พบว่ามีความสำคัญต่อการนำมาใช้ สำหรับนักการตลาดเพราะสามารถสร้างผลผลิตที่ยอดขายและกำไรทั้งสามารถสร้างภาพลักษณ์ให้กับบริษัท ว่าเป็นบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมอีกทางหนึ่งด้วย (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2538)

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้สอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการใบไม้เขียวด้านอื่นนอกจากการใช้แบบสอบถาม พบว่าในกลุ่มของผู้บริหารที่บริหารงานในโรงแรมขนาดใหญ่ระดับ4-5ดาวหรือชั้นหนึ่งถึงชั้นเยี่ยมตามเกณฑ์มาตรฐานสากล(ปรีชา แดงโรจน์,2537) ผู้บริหารส่วนใหญ่ได้รับนโยบายเกี่ยวกับโครงการใบไม้เขียวจากโรงแรมในเครือจากส่วนกลางแต่มีปัจจัยที่ทำให้ผู้บริหารโรงแรมยังไม่ตัดสินใจนำธุรกิจโรงแรมของตนเข้าร่วมโครงการคือความพร้อมด้านภาพพจน์เพราะผู้บริหารโรงแรมเห็นความสำคัญในเรื่องนี้มากที่สุด ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความภูมิใจกับระดับของโรงแรมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันแต่ยังมีความกลัวการเปลี่ยนแปลงด้านภาพพจน์ของโรงแรมถ้าต้องอาศัยเกณฑ์การพัฒนาสิ่งแวดล้อมในโรงแรมของโครงการใบไม้เขียวที่ใช้สัญลักษณ์ใบไม้เขียวจำนวน1-5ใบมาแทนจำนวนดาวที่ใช้ในการแบ่งระดับโรงแรมดังที่ผ่านมาเพราะผู้บริหารคิดว่าการใช้ระดับการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในโรงแรมเป็นเกณฑ์ตัดสินต้องใช้เวลาในการดำเนินการมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก และละเอียดอ่อนต่อความรู้สึกของแขกที่มาพักกับทางโรงแรม เพราะแขกที่มาพักส่วนใหญ่ทราบถึงระดับหรือจำนวนดาวของโรงแรม ถ้าหากโรงแรมตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ

ใบไม้เขียวแล้วผู้บริหารไม่แน่ใจว่าโรงแรมของตนจะได้จำนวนใบไม้เท่ากับจำนวนดาวที่ได้ในปัจจุบันถ้าได้น้อยกว่าอาจทำให้ความรู้สึกทั้งจากแขกที่มาพักกับทางโรงแรม ประชาชนในชุมชน และพนักงานในโรงแรมเปลี่ยนไป อีกทั้งผู้บริหารส่วนใหญ่คิดว่าโอกาสที่จะได้จำนวนใบไม้เขียวน้อยกว่าจำนวนดาวที่โรงแรมได้รับในปัจจุบันเป็นไปได้มาก เพราะเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินมีความละเอียด และยุ่งยากกว่าเดิม

อีกปัจจัยหนึ่ง คือการเปลี่ยนแปลงค่าสมาชิกในการเข้าร่วมโครงการ จาก 2,500 บาทต่อระยะเวลาสองปีตามอายุของเกียรติบัตรใบไม้เขียวเป็น 5,000 บาท ประเด็นนี้มีผลทำให้ผู้บริหารนำมาพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างเกณฑ์การตัดสินโรงแรมที่ใช้จำนวนดาวกับจำนวนใบไม้ว่าในเกณฑ์ของโครงการใบไม้เขียวมีข้อจำกัดเรื่องเวลา ผู้ดำเนินการโครงการใบไม้เขียวไม่เพียงแต่ขึ้นค่าสมาชิกเท่านั้นยังเพิ่มกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมให้ทางโรงแรมเข้าร่วมบ่อยครั้งมากขึ้นด้วย แต่ทางผู้บริหารมีข้อจำกัดด้านเวลา และบุคลากรที่จะส่งเข้าเข้าร่วมกิจกรรมแทนตนเอง จากความคิดเห็นของผู้บริหารที่กล่าวมาทั้งหมดคือปัจจัยส่วนหนึ่งทำให้ผู้บริหารโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ยังไม่ตัดสินใจนำธุรกิจโรงแรมของตนเข้าร่วมโครงการใบไม้เขียวเพิ่มขึ้นจากปัจจุบันที่มีโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่เพียงสองแห่งเท่านั้นที่ได้รับเกียรติบัตรใบไม้เขียว คือ โรงแรมโนโวเทล และโรงแรมรอยัลปรีนเซส(มูลนิธิใบไม้เขียว,2541)

5.4 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. จากการศึกษาพบว่าการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงานด้านกิจกรรมสิ่งแวดล้อมในโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ควรเปิดโอกาส ให้แขกที่เข้าพักได้เข้ามามีส่วนร่วม เช่น มีการประกาศนโยบาย และผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของโรงแรมให้พนักงาน ตลอดจนแขกที่เข้าพักได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และทราบผลการดำเนินกิจกรรม เนื่องจากถ้าหากการดำเนินงานทำกันเพียงแต่ในกลุ่มของผู้บริหาร และพนักงานในโรงแรมเท่านั้น แต่แขกพักไม่ได้มีส่วนร่วม ประสิทธิภาพในการดำเนินงานและผลสำเร็จที่เกิดขึ้นอาจเกิดได้เพียงช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น เมื่อมีกิจกรรมใหม่ๆ เกิดขึ้นอาจทำให้กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมค่อยๆลดความสำคัญลงไป แต่ถ้าให้แขกที่มาพักได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้บริหาร และพนักงานโรงแรมจะทำให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไปได้

2. ด้านโครงการใบไม้เขียวควรเพิ่มการเผยแพร่ข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ในทุกขั้นตอนของโครงการให้มากขึ้น อาจใช้สื่ออื่น ๆ เข้ามาช่วยนอกจากการใช้เอกสารเผยแพร่ การลงข่าวในหนังสือพิมพ์ และการจัดสัมมนาตั้งที่ผ่านมา เพิ่มช่วยกระตุ้นความสนใจ และทำให้

การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการใบไม้เขียวของผู้บริหารโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมือง เชียงใหม่มีความชัดเจน และลึกซึ้งมากขึ้น

5.5 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในลักษณะเดียวกัน

1. ควรทำการศึกษาโดยใช้ตัวแปรในการศึกษาที่แตกต่างออกไป เพื่อศึกษาว่ายังมีปัจจัยอะไรอีกบ้างที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าร่วมโครงการใบไม้เขียวของโรงแรมในจังหวัด เชียงใหม่
2. ควรทำการศึกษาโดยใช้ประชากรโรงแรมที่มีขนาด หรือพื้นที่ตั้งอื่น ๆ เพื่อนำมา เปรียบว่ามีผลการศึกษาที่เหมือนหรือแตกต่างกับการศึกษาในครั้งนี้อย่างไร
3. ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมด้านการเก็บข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์ผู้บริหารให้ มากขึ้น และสังเกตสภาพแวดล้อมทั่วไปในโรงแรมที่ศึกษาร่วมด้วย
4. ควรมีการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งต่อไปให้ชัดเจน และครอบคลุมมากกว่าเดิม